

Odluka kojom se donosi Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

Koristeći se ovlaštenjima koja su visokom predstavniku dana člankom V Aneksa 10 (Sporazum o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je visoki predstavnik konačni autoritet za tumačenje navedenog Sporazuma o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora, i člankom II 1. (d) prethodno navedenog Sporazuma, koji od visokog predstavnika zahtijeva da olakša rješavanje bilo kojih poteškoća koje se pojave u svezi s civilnom provedbom Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini;

Pozivajući se na stavak XI.2 Zaključaka Konferencije za provedbu mira održane u Bonu 9. i 10. prosinca 1997. godine, u kojem je Vijeće za provedbu mira pozdravilo nakanu visokoga predstavnika da uporabi svoj konačni autoritet za tumačenje Sporazuma o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora, kako bi olakšao rješavanje bilo kojih poteškoća kao što je gore rečeno „donošenjem obvezujućih odluka kakogod on ocijeni da je neophodno” o određenim pitanjima, uključujući i (prema točki (c) stavka XI.2) „mjere kojima se osigurava provedba Mirovnog sporazuma na cijelom teritoriju Bosne i Hercegovine i njezinih entiteta”;

Pozivajući se dalje na točku 12.1. Deklaracije Vijeća za provedbu mira, koje se sastalo u Madridu, 15. i 16. prosinca 1998. godine, u kojoj se jasno kaže da Vijeće smatra da

uspostavljanje vladavine prava, u koju svi građani imaju povjerenje, predstavlja preduvjet za dugotrajan mir i samoodrživo gospodarstvo koje je u stanju privući i zadržati strane i domaće ulagače;

Imajući u vidu učinjene napore na ostvarivanju osnažene strategije za reformu pravosuđa kako bi se ojačala vladavina prava u Bosni i Hercegovini i njezinim entitetima u 2002/03, što je odobrio Upravni odbor Vijeća za provedbu mira 28. veljače 2002. godine;

Prisjećajući se Rezolucije Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda br. 1503 (2003) i izjavu predsjednika Vijeća sigurnosti (S/ PRST /2002/21), od 23. srpnja 2002. godine kojom se daje podrška strategiji Međunarodnog suda za bivšu Jugoslaviju ("MKSJ") na temelju koje će istrage biti završene do kraja 2004. godine, sve radnje u prvostupanjskom postupku do kraja 2008. godine, a kompletan rad Suda u 2010. godini (S/2002/678), s tim da će se Sud u svom radu koncentrirati na kazneno gonjenje i suđenje najvišim vođama koje se sumnjiči da su najodgovorniji za zločine u okviru nadležnosti MKSJ-a, dok će suđenja onim koji su manje odgovorni biti ustupljena nadležnim domaćim sudovima uz jačanje sposobnosti tih sudova da obavljaju taj posao;

Konstatirajući da je Vijeće sigurnosti izjavilo da se prethodno pomenutom Strategijom okončanja rada MKSJ-a ni na jedan način ne ometa obveza zemalja da provode istrage koje se odnose na optužene osobe kojima se neće suditi na MKSJ-u i da preduzimaju odgovarajuće radnje u svezi s podizanjem optužnica i kaznenim gonjenjem, imajući istovremeno na umu da MKSJ ima primat nad domaćim sudovima;

Konstatirajući takođe da je jačanje domaćih pravosudnih sustava od ključne važnosti za funkcioniranje pravne države općenito, a pogotovo za provedbu strategije okončanja rada MKSJ-a;

Konstatirajući nadalje da je u svom *communiquéu* donesenom nakon sastanka u Sarajevu 26. rujna 2003. godine, Upravni odbor Vijeća za provedbu mira uzeo u obzir Rezoluciju Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda br. 1503, kojom se između ostalog, poziva međunarodna zajednica da podrži rad visokog predstavnika u uspostavljanju Vijeća za ratne zločine;

Imajući u vidu da su u *communiquéu* donesenom nakon sastanka Upravnog odbora Vijeća za provedbu mira održanog 15. ožujka 2006. godine u Beču, politički direktori izrazili svoju stalnu podršku Državnom sudu koji će omogućiti vlastima u BiH da se optuženi za ratne zločine i optuženi za organizirani kriminal efikasno procesuiraju u Bosni i Hercegovini;

Konstatirajući napredak postignut u razvoju kapaciteta Posebnog odsjeka za ratne zločine Suda Bosne i Hercegovine i Posebnog odjela za ratne zločine Tužiteljstva Bosne i Hercegovine;

Konstatirajući također da je razvoj tog kapaciteta ponekad onemogućen usljed neprepoznavanja pravnih specifičnosti vezanih za ustupanje predmeta od strane MKSJ-a ;

Svjesni naročito da određene odredbe domaćeg zakonodavstva u primjeni na predmete koje MKSJ ustupa Bosni i Hercegovini mogu predstavljati smetnju za efikasno suđenje u domaćim sudovima;

Uz žaljenje što, međutim, organi vlasti u Bosni i Hercegovini nisu posvetili odgovarajuću pozornost promjenama u zakonodavstvu neophodnim kako bi se olakšalo kazneno gonjenje i suđenje u predmetima koje ustupa MKSJ;

Uzimajući u obzir pismo od 4. travnja 2007. godine koje su potpisali predsjednici Suda Bosne i Hercegovine, Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, Vrhovnog suda Republike Srpske i Apelacionog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, kojim se zahtijeva žurno postupanje s ciljem da se donesu određene izmjene i dopune Zakona o kaznenom postupku;

Posebno svjesni žurnosti da se ovakve odredbe izmijene i dopune;

Uzevši u obzir i razmotrivši sve navedeno,

Visoki predstavnik donosi sljedeću

ODLUKU

kojom se donosi Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine

(“Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine”, br. 35/03, 37/03, 56/03, 78/04, 28/05 i 55/06)

Zakon koji slijedi kao sastavni dio ove Odluke stupa na snagu kao što je predviđeno u članku 6. tog zakona, na privremenom osnovu, sve dok ga Parlament Federacije Bosne i Hercegovine ne usvoji u istom obliku, bez izmjena i dopuna i bez dodatnih uvjeta.

Ova Odluka se objavljuje na službenoj Internet stranici Ureda visokog predstavnika i stupa na snagu odmah.

Ova odluka se odmah objavljuje u “Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine”.

Sarajevo , 13. travnja 2007.

Dr. Christian Schwarz-Schilling
Visoki predstavnik

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O KAZNENOM POSTUPKU FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Članak 1.

(Izmjena i dopuna članka 149.)

(1) U Zakonu o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", br. 35/03, 37/03, 56/03, 78/04, 28/05 i 55/06; u daljem tekstu: Zakon), u članku 149. (*Trajanje pritvora u istrazi*), iza stavka (3) dodaje se novi stavak (4), koji glasi:

"(4) Izuzetno i u izrazito složenom predmetu vezano za kazneno djelo za koje je propisana kazna dugotrajnog zatvora, pritvor se može ponovno produljiti za još najviše tri (3) mjeseca nakon produljenja pritvora iz stavka 3. ovog članka. Pritvor se može produljiti dva puta uzastopce, na obrazloženi prijedlog tužitelja za svako produljenje, koji treba da sadrži izjavu kolegija tužiteljstva o potrebnim mjerama za okončavanje istrage (članak 240. stavak 3.). Žalba protiv rješenja vijeća Vrhovnog suda Federacije o produljenju pritvora ne zadržava izvršenje rješenja."

(2) U dosadašnjem stavku (4) članka 149. Zakona, koji postaje stavak (5), riječi "st. 1. do 3." zamjenjuju se riječima "st.1. do 4.".

Članak 2.

(Izmjena i dopuna članka 151.)

(1) Stavak (2) članka 151. (*Pritvor nakon potvrđivanja optužnice*) Zakona mijenja se i glasi:

“Nakon potvrđivanja optužnice i prije izricanja prvostupanjske presude, pritvor može trajati najdulje:

- a) jednu godinu u slučaju kaznenog djela za koje je propisana kazna zatvora do pet godina;
- b) jednu godinu i šest mjeseci u slučaju kaznenog djela za koje je propisana kazna zatvora do deset godina;
- c) dvije godine u slučaju kaznenog djela za koje je propisana kazna zatvora preko deset godina, ali ne i kazna dugotrajnog zatvora;
- d) tri godine u slučaju kaznenog djela za koje je propisana kazna dugotrajnog zatvora.

(2) Iza stavka (2) članka 151. Zakona dodaje se novi stavak (3), koji glasi:

“(3) Ako za vrijeme iz stavka 2. ovog članka ne bude izrečena prvostupanjska presuda, pritvor će se ukinuti i optuženik pustiti na slobodu.”

(3) U dosadašnjem stavku (3) članka 151. Zakona, koji postaje stavak (4), prva i treća rečenica, riječi “šest (6) mjeseci” zamjenjuju se riječima “devet (9) mjeseci”.

(4) Dosadašnji stavak (4) članka 151. Zakona postaje stavak (5).

Članak 3.

(Izmjena i dopuna članka 152.)

U stavku (3) članka 152. (*Određivanje pritvora nakon izricanja presude*) Zakona, riječi “pravomoćnosti presude” zamjenjuju se riječima “upućivanja osobe na izdržavanje kazne”, a riječi “u prvostupanjskoj presudi” zamjenjuju se riječima “u pravomoćnoj presudi”.

Članak 4.

(Izmjena i dopuna članka 302.)

U članku 302. (*Pritvor nakon izricanja presude*) Zakona, riječi “do njezine pravomoćnosti” brišu se.

Članak 5.

(Primjena ovog zakona)

Ovaj zakon primjenjuje se na sve predmete u kojima pravomoćna presuda nije donesena prije dana stupanja na snagu ovog zakona.

Članak 6.

(Stupanje na snagu ovog zakona)

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u “Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine”.